

พระธรรมดาเนียล - เล่มที่หกสิบ

คำอธิษฐานของดาเนียลและความลับแห่งอาณาจักรที่แปด: การสำแดงสำหรับยุคสุดท้าย

Jeff Pippenger

2024-01-24

ในวิวรณ์ บทที่สิบเจ็ดและสิบแปด

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้นำนิมิตเรื่องการพิพากษาต่อสันตะสำนักมาให้อ่านเห็น

ในการจำแนกการพิพากษาครั้งสุดท้ายของนางนั้น

บรรดาอาณาจักรแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้รับการแสดงเป็นภาพแทนไว้

และนี่คือจิตใจซึ่งมีปัญหา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่บนนั้น และมีกษัตริย์เจ็ดองค์:

ห้าองค์ได้ล้มลงแล้ว และองค์หนึ่งเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งยังมาไม่ถึง; และเมื่อเขามา

เขาจำต้องดำรงอยู่ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ และสัตว์ร้ายนั้นซึ่งเคยเป็นอยู่ และมีได้เป็นอยู่แล้วนั้น ก็คือองค์ที่แปด

และเป็นมาจากเจ็ดองค์นั้น และกำลังมุ่งไปสู่ความพินาศ วิวรณ์ 17:9-11

ยอห์นได้ถูกนำไปทางฝ่ายวิญญาณถึงปี ค.ศ. 1798 ณ

ที่นั่นเขาได้รับคำสั่งสอนว่าหัวทั้งเจ็ดบนสัตว์ร้ายซึ่งแบกหญิงแพศยาของสันตะปาปานั้น คือกษัตริย์ทั้งเจ็ด

กษัตริย์คืออาณาจักรหนึ่ง และในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ อาณาจักรก็เป็นหัวหนึ่งด้วย ในปี ค.ศ. 1798

อาณาจักรห้าอาณาจักรได้ล้มสลายไปแล้ว และอีกหนึ่งอาณาจักรก็กำลังปกครองอยู่ในขณะนั้น

ส่วนอาณาจักรที่เจ็ดยังเป็นเรื่องของอนาคต และได้ถูกแทนด้วยกษัตริย์สิบองค์

ต่อมายอห์นได้รับแจ้งว่าอาณาจักรที่แปดคือสัตว์ร้ายแห่งสันตะปาปา ซึ่งมาจากทั้งเจ็ดนั้น

ฝ่ายสันตะปาปาเป็นอาณาจักรที่ห้า และมันได้รับบาดเจ็บถึงตาย

ดังนั้นเมื่อบาดเจ็บถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หายแล้ว มันจึงกลายเป็นหัวที่แปดซึ่งมาจากทั้งเจ็ดนั้น

ในดาเนียลบทที่สอง อาณาจักรสี่แรกคือ บาบิโลน มีเดีย-เปอร์เซีย กรีก และโรม

อาณาจักรตามตัวอักษรทั้งสี่นี้ยังเป็นภาพแทนของอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณสี่อาณาจักรด้วย

และเมื่อบรรณกั้นแล้ว อาณาจักรเหล่านี้ก็ชี้ให้เห็นถึงกษัตริย์แปดองค์ หรือสี่ระแแปดสี่ระในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด

เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่อสำแดงจุดจบของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

ดาเนียลบทที่สองเป็นการกล่าวถึงอาณาจักรแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นครั้งแรก

และวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดเป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้นทั้งสองจึงต้องสอดคล้องกัน เพราะพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง

อาณาจักรที่ห้า ซึ่งได้ล้มสลายลงในปี 1798 คือบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ คือสันตะปาปา อาณาจักรที่หก

ซึ่งมีอำนาจอยู่ในปี 1798 คืออาณาจักรสองเขา

ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบล่องหน้าไว้โดยอาณาจักรสองเขาของมีเดียและเปอร์เซีย อาณาจักรที่เจ็ด

ซึ่งประกอบด้วยกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งในปี 1798 ยังมาไม่ถึงนั้น คือรัฐบาลโลกเดียว

ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบล่องหน้าไว้โดยกรีก คือรัฐบาลโลกเดียวของอเล็กซานเดอร์มหาราช สี่ระที่แปด

ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น คืออาณาจักรที่ห้า ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตาย

แต่กลับมีชีวิตอีกเมื่อบาดเจ็บถึงตายนั้นได้รับการรักษาแล้ว

การพิพากษาหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่เกิดขึ้นใน “ซีโมง” แห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ กล่าวคือ

เป็นช่วงระยะเวลาที่เริ่มต้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

และดำเนินต่อไปตลอดประวัติศาสตร์จนกว่าช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลง ใน “ซีโมง” นั้น

ซึ่งในพระธรรมดาเนียลระบุว่า “สมัยของกษัตริย์เหล่านี้” พระเจ้าจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

และใน “ชีวโม่ง” นั้นเอง ผนชุกปลายฤดูกำลังถูกเทลงมา

“ผนปลายฤดูจะตกลงมาเหนือผู้ที่บริสุทธิ์—แล้วทุกคนจะได้รับผนนี้เช่นเดียวกับในอดีต.

“เมื่อทูตสวรรค์ทั้งสองปล่อยมือ พระคริสต์จะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์
ไม่มีผู้ใดได้รับผนชุกปลายฤดู นอกจากผู้ที่กำลังกระทำทุกสิ่งเท่าที่ตนจะกระทำได้” Spalding and
Magan, 3.

การเทลงมาของผนชุกปลายนั้นเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพราะสอดคล้องกับการพิพากษา
และการพิพากษาก็เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปเช่นกัน พวกมิลเลอร์ไรต์เข้าใจว่าพวกเขากำลังมีชีวิตอยู่ ณ
เท้าของรูปปั้นในพระธรรมดาเนียล บทที่ 2 พวกเขาเชื่อว่าโรมเป็นอาณาจักรทางโลกสุดท้าย
และพวกเขาก็ถูกต้อง แต่ความเข้าใจของพวกเขายังมีขอบเขตจำกัด

“วันเวลาแห่งกษัตริย์เหล่านี้” นั้น ปรากฏขึ้นจริงในประวัติศาสตร์ของอาณาจักรโรม

แต่หาใช่ประวัติศาสตร์ของโรมนอกศาสนาหรือโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาไม่

หากเป็นประวัติศาสตร์ของโรมสมัยใหม่

พวกมิลเลอร์ไรต์ได้นำโรมนอกศาสนาและโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปามาประยุกต์เป็นอาณาจักรเดียวกัน

และในการกระทำเช่นนั้น

พวกเขาได้ใช้ชื่อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งจากพระธรรมเอเสเคียลซึ่งกล่าวถึงกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์
(เศเดคียาห์) เพื่อคำนวณความเข้าใจของตน

และเจ้า โอ เจ้าเจ้านายผู้ชั่วร้ายอันเป็นมลทินแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งวันของเจ้ามาถึงแล้ว

เมื่อความชั่วช้าจะถึงที่สุด ดั่งนี้พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า จงถอดมงกุฎศักดิ์สิทธิ์ออก

และเอามงกุฎราชาออกเสีย สิ่งนี้จะไม่เป็นอย่างเดิมอีกต่อไป จงยกผู้ที่ต่ำต้อยขึ้น และจงเหยียดผู้ที่สูงส่งลง

เราจะคว่ำ คว่ำ คว่ำมันเสีย และมันจะไม่มีอีกต่อไป จนกว่าท่านผู้มีสิทธิอันชอบธรรมจะมา

และเราจะมอบมันให้แก่ท่านนั้น เอเสเคียล 21:25-27

นับจากเศเดคียาห์ไป จะมีอาณาจักรสามอาณาจักรที่จะถูก “คว่ำลง” ซึ่งจะนำไปสู่พระคริสต์ ผู้ซึ่งมี

“สิทธิอันชอบธรรม” ที่จะทรงครอบครอง บาบิโลน มีโด-เปอร์เซีย และกรีซ

ส่วนจะถูกโค่นล้มลงเรื่อยไปจนถึงอาณาจักรโรม และในระหว่างประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่สี่นั้น

พระคริสต์จะเสด็จมาและทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งขึ้น และพระองค์ก็ได้ทรงกระทำเช่นนั้นจริง ๆ

“เศเดคียาห์กษัตริย์ของเขาเป็นผู้นำสำคัญยิ่งในบรรดาผู้ที่กำลังนำชนชาติไปสู่ความพินาศอย่างรวดเร็ว

พระองค์ทรงละทิ้งคำปรึกษาขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยสิ้นเชิง ซึ่งได้ประทุกันผ่านทางบรรดาผู้เผยพระวจนะ

ทรงลืมนั้นแห่งความกตัญญูที่ทรงมีต่อเนบูคัดเนสซาร์ ทรงละเมิดคำปฏิญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความภักดีที่

ได้ทรงปฏิญาณไว้ ในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กบฏต่อบรรดาผู้เผยพระวจนะ ต่อผู้มีพระคุณของตน และต่อพระเจ้าของตน

ด้วยความโอหังในสติปัญญาของตนเอง

พระองค์จึงหันไปขอความช่วยเหลือจากศัตรูเก่าแก่แห่งความเจริญรุ่งเรืองของอิสราเอล

“ส่งทูตของตนไปยังอียิปต์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ให้ม้าและชนเป็นอันมากแก่ท่าน”

“‘เขาจะเจริญหรือ?’ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไต่ถามเกี่ยวกับผู้นั้นผู้ซึ่งได้ทรยศอย่างเลวทรามต่อความไว้วางใจ
อันศักดิ์สิทธิ์ทุกประการเช่นนี้; ‘ผู้ที่กระทำสิ่งเหล่านี้จะหนีพ้นได้หรือ?’

หรือเขาจะละเมิดพันธสัญญาแล้วได้รับการช่วยให้พ้นหรือ? เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด

พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า แน่นอนทีเดียว ณ ที่ซึ่งกษัตริย์ผู้ทรงตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์ประทับอยู่

ผู้ซึ่งคำปฏิญาณของท่านเขาได้ดูหมิ่น และพันธสัญญาของท่านเขาได้ละเมิด คือกับท่านผู้นั้นเอง

ท่ามกลางบาบิโลน เขาจะต้องตาย ณ ที่นั้น

ฟาโรห์พร้อมด้วยกองทัพอันเข้มแข็งและหมู่มนุษย์เป็นอันมากของเขาจะไม่อาจช่วยเขาได้ในสงคราม: ... เพราะเขาได้ดูหมิ่นคำปฏิญาณด้วยการละเมิดพันธสัญญา และดูเถิด เมื่อเขาได้ให้มือของตนแล้ว และได้กระทำการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แล้ว เขาจะไม่หนีพ้นเลย' เอเสเคียล 17:15-18."

"ถึง 'เจ้านายชั่วช้าผู้ลบลหู่' วันแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายได้มาถึงแล้ว 'จงถอดมงกุฎสิราภรณ์ออก' องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระบัญชา 'และจงปลดมงกุฎราชอาถรรพ์ออกเสีย' ยูดาห์จะไม่ได้รับอนุญาตให้มีกษัตริย์อีกเลย จนกว่าพระคริสต์เองจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ขึ้น 'เราจะคว่ำลง คว่ำลง คว่ำลง' เป็นพระราชกฤษฎีกาแห่งสวรรค์เกี่ยวกับบัลลังก์ของราชวงศ์ดาวิด 'และมันจะไม่มีอีกต่อไป จนกว่าพระองค์ผู้ทรงมีสิทธิในนั้นจะเสด็จมา; และเราจะมอบมันแก่พระองค์' เอเสเคียล 21:25-27" ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์, 450, 451.

มิลเลอร์ถูกต้อง แต่ความเข้าใจของเขามีขอบเขตจำกัด เพราะอาณาจักรซึ่งพระคริสต์ทรงสถาปนาเมื่อพระองค์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์นั้น มิใช่อาณาจักรฝ่ายโลกสุดท้าย ยังมีกษัตริย์อีกสององค์ภายหลังอาณาจักรแห่งโรมนอกศาสนา อย่างไรก็ตาม พระคริสต์ได้ทรงสถาปนาอาณาจักรแห่ง "พระคุณ" ไว้ที่กางเขน แต่อาณาจักรนั้นมิได้ถูกสถาปนาขึ้นในสมัยของกษัตริย์ทั้งสิบแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ด และมีได้ถูกสถาปนาขึ้นในช่วงเวลาของฝนชุกปลายฤดู อาณาจักรซึ่งพระคริสต์จะทรงสถาปนาในวาระสุดท้ายนั้น คืออาณาจักรแห่ง "พระสิริ" ของพระองค์ ชิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงอาณาจักรทั้งสองนี้โดยตรง

พวกมิลเลอร์ได้เข้าใจว่า พระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่สี่ และพวกเขาก็ถูกต้อง แต่ความเข้าใจของพวกเขายังจำกัดอยู่ในประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่สี่ พระคริสต์ทรงตั้งอาณาจักรแห่ง "พระคุณ" ขึ้น และในประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่แปด พระองค์ทรงตั้งอาณาจักรแห่ง "สง่าราศี" ของพระองค์ขึ้น ในช่วงประวัติศาสตร์ที่พระองค์ทรงตั้งอาณาจักรแห่ง "พระคุณ" นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถูกเทลงมาในวันเพ็นเทคอสต์ วันเพ็นเทคอสต์เป็นแบบอย่างสว่างหน้าของการเทพพระฝนปลายฤดูออกมา ในประวัติศาสตร์ที่พระองค์ทรงตั้งอาณาจักรแห่ง "สง่าราศี" ของพระองค์ขึ้น

สารแห่งวันเพ็นเทคอสต์คือสารแห่งการเป็นขึ้นจากความตายของพระคริสต์ตามความหมายตรงตัว ส่วนสารแห่งฝนชุกปลายฤดู อย่างน้อยก็ในบางส่วน คือสารแห่งการเป็นขึ้นจากความตายในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งแสดงไว้โดยปริศนาพยากรณ์เรื่ององค์ที่แปดจากเจ็ดองค์ อันสำเร็จครบถ้วนในสัตว์ร้ายนั้น และรวมถึงเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินด้วย อาณาจักรที่สี่และอาณาจักรที่แปดเป็นสถานที่ซึ่งพระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

"ข่าวประกาศซึ่งเหล่าสาวกได้ประกาศในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ถูกต้องทุกประการ และเหตุการณ์ทั้งหลายที่เขานั้นเข้าไปกำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้นเอง 'เวลากำหนดครบแล้ว แผ่นดินของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว' คือสารที่พวกเขาได้ประกาศ เมื่อ 'เวลา' นั้นสิ้นสุดลง—คือหกสิบเก้าปีดาห์แห่งดาเนียล 9 ซึ่งจะยาวไปจนถึงพระเมสสิยาห์ 'ผู้ได้รับการเจิม'—พระคริสต์ก็ทรงได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณภายหลังการรับพิบัติมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน และ 'แผ่นดินของพระเจ้า' ซึ่งพวกเขาได้ประกาศว่าใกล้เข้ามาแล้วนั้น ก็ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ อาณาจักรนี้มีโซ่ดั่งที่พวกเขาเคยได้รับการสั่งสอนให้เชื่อว่าเป็นจักรวรรดิฝ่ายโลก และก็มีโซ่อาณาจักรอมตะในอนาคตนั่น ซึ่งจะถูกสถาปนาขึ้นเมื่อ 'ราชอาณาจักรและอำนาจครอบครอง และความยิ่งใหญ่แห่งราชอาณาจักรภายใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้น จะทรงประทานแก่ประชาชน

คือบรรดาวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด; อาณาจักรนิรันดร์นั้น ซึ่งในอาณาจักรนั้น
'อำนาจครอบครองทั้งปวงจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระองค์' ดาเนียล 7:27 ดังที่ใช้กันในพระคัมภีร์ ถ้อยคำที่ว่า
'แผ่นดินของพระเจ้า' ใช้เพื่อหมายถึงทั้งอาณาจักรแห่งพระคุณและอาณาจักรแห่งพระสิริ
อาณาจักรแห่งพระคุณถูกนำให้เห็นโดยเปาโลในจดหมายถึงชาวฮีบรู ภายหลังจากที่ได้ชี้ไปยังพระคริสต์
ผู้ทรงเป็นคนกลางวิงวอนด้วยพระเมตตา ผู้ทรง 'เห็นใจในความอ่อนแอของเรา' แล้ว อัครทูตกล่าวว่า
'เหตุฉะนั้น ขอให้เราทั้งหลายจงเข้ามาด้วยใจกล้าถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา
และจะพบพระคุณ' ฮีบรู 4:15, 16 พระที่นั่งแห่งพระคุณเป็นภาพแทนของอาณาจักรแห่งพระคุณ
เพราะการมีอยู่ของพระที่นั่งยอมบ่งชี้ถึงการมีอยู่ของอาณาจักร และในคำอุปมาหลายเรื่องของพระองค์
พระคริสต์ทรงใช้ถ้อยคำที่ว่า 'อาณาจักรแห่งสวรรค์'
เพื่อหมายถึงการทรงงานแห่งพระคุณของพระเจ้าที่มีต่อจิตใจของมนุษย์"

"ดังนั้น พระที่นั่งแห่งพระสิริจึงเป็นสัญลักษณ์แทนราชอาณาจักรแห่งพระสิริ;
และราชอาณาจักรนี้ได้ถูกกล่าวถึงในพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่า:
'เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริของพระองค์ และทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งสิ้นกับพระองค์
เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งแห่งพระสิริของพระองค์'
และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะมาชุมนุมกันอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์' มัทธิว 25:31, 32.
ราชอาณาจักรนี้ยังเป็นสิ่งที่อยู่ในอนาคต.
จะยังไม่ถูกสถาปนาขึ้นจนกว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จะเกิดขึ้น."

"อาณาจักรแห่งพระคุณได้ถูกสถาปนาขึ้นทันทีภายหลังการล้มลง ในบาปของมนุษย์
เมื่อได้มีการวางแผนเพื่อการไถ่เผ่าพันธุ์ที่มีความผิดบาป
เมื่อนั้นอาณาจักรนี้ดำรงอยู่ในพระประสงค์และโดยพระสัญญาของพระเจ้า และโดยความเชื่อ
มนุษย์ทั้งหลายก็อาจกลายเป็นพลเมืองของอาณาจักรนั้นได้ กระนั้น
อาณาจักรนี้ยังมีได้ถูกสถาปนาขึ้นอย่างแท้จริงจนกระทั่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์
แม้ภายหลังจากที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจบนแผ่นดินโลกแล้ว
พระองค์ผู้ทรงอ่อนล้าด้วยความต้อร้อนและความมอดกัญญาของมนุษย์
ก็อาจทรงถอนพระองค์กลับจากการทรงสละพระชนม์บนกัลวาริได้ ในเกทเสมณี
ถ้ายแห่งความทุกข์ระทมได้สิ้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แม้ในขณะที่นั้น
พระองค์ก็อาจทรงเช็ดเหงื่อโลหิตออกจากพระนลาฏของพระองค์
และทรงปล่อยให้เผ่าพันธุ์ที่มีความผิดบาปพินาศไปในความชั่วช้าของตน
หากพระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้น ก็ยอมไม่มีการไถ่สำหรับมนุษย์ที่ล้มลงในบาป
แต่เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงยอมถวายพระชนม์ของพระองค์ และด้วยลมหายใจสุดท้ายได้ทรงร้องว่า
'สำเร็จแล้ว' เมื่อนั้นความสำเร็จครบถ้วนของแผนการไถ่ก็ได้รับการรับรอง
พระสัญญาแห่งความรอดที่ได้ทรงกระทำไว้แก่คนบาปทั้งสองในเอเดนก็ได้รับการรับรองนั้น
อาณาจักรแห่งพระคุณซึ่งก่อนหน้านั้นดำรงอยู่โดยพระสัญญาของพระเจ้า บัดนี้จึงได้ถูกสถาปนาขึ้น"

"ฉะนั้น ความตายของพระคริสต์—เหตุการณ์เดียวกันนั้นเองซึ่งเหล่าสาวกได้มองว่าเป็นการทำลายความหวัง
ของตนสิ้นเชิง—กลับเป็นสิ่งที่ทำให้ความหวังนั้นมั่นคงแน่นอนตลอดไป
แม้ว่ามันได้นำความผิดหวังอันขมขื่นมาสู่พวกเขา
แต่มันก็เป็นจุดสูงสุดแห่งหลักฐานพิสูจน์ว่าความเชื่อของพวกเขาในนั้นถูกต้อง
เหตุการณ์ซึ่งได้ทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยความโศกเศร้าและความสิ้นหวังนั้นเอง
เป็นสิ่งที่เปิดประตูแห่งความหวังให้แก่บุตรหลานทุกคนของอาดัม และเป็นศูนย์รวมแห่งชีวิตในอนาคตและความ
ความสุขนิรันดร์ของบรรดาผู้สืบทอดชื่อทั้งหลายของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย"

“พระประสงค์แห่งพระเมตตาอันหาที่สุดมิได้กำลังดำเนินไปสู่ความสำเร็จครบถ้วน แม้โดยผ่านความผิดหวังของเหล่าสาวก แม้ดวงใจของพวกเขาคจะได้รับชัยชนะด้วยพระคุณและฤทธานภาพแห่งคำสอนของพระองค์ ผู้ทรง ‘ตรัสอย่างที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดตรัส’ แต่ท่ามกลางทองคำบริสุทธิ์แห่งความรักที่พวกเขามีต่อพระเยซูนั้น ยังมีโลหะเจืออันต่ำช้าแห่งความหยิ่งผยองฝ่ายโลกและความทะเยอทะยานเห็นแก่ตนปะปนอยู่ แม้ในห้องรับประทานบิสก้า ในโมงยามอันศักดิ์สิทธิ์นั้น

เมื่อพระอาจารย์ของพวกเขากำลังย่างเข้าสู่เงาแห่งเกษมณียอยู่แล้ว ก็ยังมี ‘การวิวาทกัน’ ในพวกเขาว่า คนไหนในพวกเขาจะนับว่าเป็นใหญ่ที่สุด’ ลูคา 22:24 สายตาของพวกเขาก็หันไปถวายพระที่นั่ง มงกุฏ และพระสิริ ขณะที่ตรงหน้าเขานั้นคือความอับยศและความทุกข์ระทมแห่งสวน ความโง่พิพากษา และกางเขนแห่งคาลวารี ความหยิ่งผยองในใจของพวกเขา ความกระหายใคร่ได้สร้างราศีฝ่ายโลก

นี่เองที่ทำให้พวกเขายึดติดอย่างเหนียวแน่นกับคำสอนผิดแห่งยุคสมัยของตน และปล่อยผ่านพระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดซึ่งสำแดงลักษณะที่แท้จริงแห่งอาณาจักรของพระองค์ และชี้สว่างหน้าไปถึงความทุกข์ระทมและความตายของพระองค์โดยไม่ใส่ใจ และความผิดพลาดเหล่านี้ก็นำไปสู่การทดลอง—รุนแรงแต่จำเป็น—ซึ่งทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขพวกเขา

แม้พวกสาวกจะเข้าใจความหมายแห่งข่าวสารของตนผิดไป และไม่ได้ตระหนักว่าสิ่งที่ตนคาดหวังไว้นั้นไม่เป็นจริง แต่พวกเขาก็ได้ประกาศคำเตือนที่พระเจ้าประทานแก่ตนแล้ว และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนความเชื่อของพวกเขา และทรงให้เกียรติแก่การเชื่อฟังของพวกเขา

งานแห่งการประกาศข่าวประเสริฐอันรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ของพวกเขาแก่ชนทุกประชาชาติ จะถูกมอบหมายไว้แก่พวกเขา ประสบการณ์ซึ่งสำหรับพวกเขาแล้วดูขมขื่นยิ่งนั้น ได้รับอนุญาตให้เกิดขึ้นก็เพื่อเตรียมพวกเขาสำหรับงานนี้” The Great Controversy, 347, 348.

ในพระธรรมวิวรณ์ “จิตใจที่มีปัญญา” คำนวณ “จำนวนของมนุษย์คนหนึ่ง” และตระหนักว่า “มนุษย์คนนั้น” ก็คืออาณาจักรที่แปด ซึ่งมาจากทั้งเจ็ดนั้น “มนุษย์แห่งบาบ” คือศิระของอาณาจักรที่แปดซึ่งครอบครองเหนือบรรดาภคัตริย์และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก ซึ่งคริสตจักรทั้งเจ็ดเข้าร่วมกับเขาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตีเตียนอันเนื่องมาจากการถูกข่มเหง และซึ่งนั่งอยู่เหนือน้ำมากหลาย.

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า น้ำทั้งหลายที่ท่านได้เห็น อันเป็นที่ซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น คือชนชาติทั้งหลาย และฝูงชน และประชาชาติ และภาษา ต่าง ๆ วิวรณ์ 17:15

“มนุษย์แห่งบาบ” ปกครองเหนือโลกฝ่ายการเมือง การเงิน ศาสนา และพลเรือน และเหนือมนุษย์ทั้งปวง เว้นแต่ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือสัตว์ร้ายนั้น เหนือรูปของมัน เหนือเครื่องหมายของมัน และเหนือเลขแห่งนามของมัน

และข้าพเจ้าเห็นสิ่งหนึ่งประหนึ่งทะเลแก้วปนด้วยไฟ และบรรดาผู้ที่มีชัยชนะเหนือสัตว์ร้ายนั้น และเหนือรูปของมัน และเหนือเครื่องหมายของมัน และเหนือจำนวนแห่งชื่อของมัน กำลังยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น ถือพิณของพระเจ้า และเขาทั้งหลายร้องเพลงของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดกกว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่หลวงและอัศจรรย์ยิ่ง วิถีทางของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง ข้าแต่พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งหลาย” วิวรณ์ 15:2, 3

บรรดา “ผู้มีปัญญา” ที่เข้าใจเรื่อง “ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น” เมื่อพระธรรมวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผยแล้ว คือผู้ที่มิ “ความเข้าใจ” และ “คำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และเลขนั้นคือหกหรือหกสิบหก” “ความเข้าใจ”

นั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทดสอบสามชั้นซึ่งเกิดขึ้นเสมอเมื่อพระเยซูทรงเปิดผนึกคำพยากรณ์
ดังนั้นจึงมีการกล่าวไว้ว่า พวกเขา “ได้รับชัยชนะเหนือ” “เลขแห่งชื่อนั้นของมัน”

การได้รับชัยชนะคือการผ่านบททดสอบ และบรรดาผู้ที่ “มีปัญญา” และ “เข้าใจ”
ย่อมได้รับชัยชนะซึ่งสัมพันธ์กับเลข 666 และชื่อนั้นยังระบุด้วยว่ามีอาณาจักรอยู่แปดอาณาจักร
และอาณาจักรที่แปดนั้นมาจากเจ็ดอาณาจักรนั้น “ความลับ” นั้นถูกเป็นภาพแทนไว้ในดาเนียลบทที่สอง
เพราะคำอธิษฐานของดาเนียลคือเพื่อจะเข้าใจ “ความลับ” การทรงสำแดงว่ามีอาณาจักรอยู่แปดอาณาจักร
และอาณาจักรที่แปดนั้นมาจากเจ็ดอาณาจักร และเลขของอาณาจักรนั้นคือ 666
คือความลับที่ดาเนียลถูกนำเสนอไว้ว่าได้รับโดยคำอธิษฐานของท่าน และดาเนียลเป็นภาพแทนของบรรดา
“ผู้มีปัญญา” ของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

ดาเนียลเป็นตัวแทนของ “ผู้มีปัญญา” ในวาระสุดท้าย
ผู้ซึ่งความลับของดาเนียลบทที่สองได้ถูกเปิดเผยให้แก่พวกเขา และความลับนั้นคือการเปิดเผยว่า
การอ้างอิงครั้งสุดท้ายและครั้งแรกถึงบรรดาอาณาจักรต่าง ๆ ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์นั้น
คือมีอาณาจักรแปดอาณาจักรอยู่ในรูปเคารพนั้น
การเปิดเผยดังกล่าวคำจูนความเข้าใจแบบมิลเลอไรต์เกี่ยวกับดาเนียลบทที่สอง แต่เมื่อถูกรับรู้
ก็ส่องสว่างเจิดจ้ายิ่งขึ้นสืบเท่า ความเจิดจ้าที่สว่างยิ่งขึ้นสืบเท่า เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบซึ่ง
“ผู้มีปัญญา” ได้ชัยชนะเหนือมัน เพราะอาณาจักรที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดนั้น ก็คืออาณาจักรที่หกด้วย
ซึ่งเป็นสหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ด้วยเหตุนี้ พญานาค สัตว์ร้าย
และผู้พยากรณ์เท็จ ล้วนเป็นอาณาจักรที่หก และเมื่อรวมกันแล้วเป็นตัวแทนของ 666.

เนบูคัดเนสซาร์ถูกทดสอบโดยการสำแดงในพระธรรมดาเนียลบทที่สอง และเขาก็สอบตก ในดาเนียลบทที่สอง
ดาเนียลเป็นตัวแทนของ “ผู้มีปัญญา” ที่ผ่านการทดสอบเรื่องความลับของรูปเคารพนั้น
ส่วนเนบูคัดเนสซาร์ในบทที่สามเป็นตัวแทนของคนธรรมที่สอบตกในการทดสอบเดียวกันนั่นเอง
เนบูคัดเนสซาร์ ในฐานะกษัตริย์องค์แรกของอาณาจักรแรก
เป็นตัวแทนของกษัตริย์องค์สุดท้ายของอาณาจักรสุดท้าย ดังนั้น เขาจึงเป็นตัวแทนของ “คนแห่งบาป”
บุคคลแห่งคำพยากรณ์ที่คริสตจักรทั้งเจ็ดยึดถือ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นในวันที่หก
เพราะฉะนั้นเลขหกจึงเป็นเลขของมนุษยชาติ เลขของเนบูคัดเนสซาร์คือหก
เนบูคัดเนสซาร์สอบตกในการทดสอบของเลข 666 และเป็นตัวแทนของคนธรรมในวาระสุดท้าย
ในฐานะสัญลักษณ์ของคนแห่งบาป เลขของเขาคือหก

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างรูปปั้นทองคำองค์หนึ่ง สูงหกสิบศอก กว้างหกศอก และทรงตั้งไว้ที่ทุ่งดูรา
ในมณฑลบาบิโลน ดาเนียล 3:1

รูปเคารพทองคำนั้นสูงหกสิบศอก กว้างหกศอก และถูกสร้างขึ้นโดยเนบูคัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งมีจำนวนเป็นหก
รูปเคารพนั้นถูกตั้งขึ้นด้วยการกบฏต่อความสว่างของรูปเคารพในบทที่สอง
และคำพรรณนารูปเคารพนั้นเป็นสามประการ เมื่อท่านเข้าใจว่าจำนวนของเนบูคัดเนสซาร์คือหก ก็เท่ากับหก
หก หก

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ความคิดที่จะสถาปนาอาณาจักรและราชวงศ์ซึ่งจะดำรงอยู่เป็นนิตย์นั้น ได้ดึงดูดใจผู้ครอบครองผู้ยิ่งใหญ่
อันเป็นผู้ซึ่งบรรดาประชาชาติแห่งพิภพไม่อาจต้านทานแขนของเขาได้ อย่างแรงกล้ายิ่ง
ด้วยความกระตือรือร้นอันเกิดจากความทะเยอทะยานอันไร้ขอบเขตและความหยิ่งผยองเห็นแก่ตน
เขาจึงเข้าปรึกษากับเหล่านักปราชญ์ของตนว่าจะทำให้สิ่งนี้บังเกิดขึ้นได้อย่างไร

โดยลืมนึกถึงการทรงจัดเตรียมอันน่าอัศจรรย์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความฝันเรื่องรูปปั้นใหญ่โตนั้น; ลืมเสียด้วยว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลโดยทางดาเนียลผู้รับใช้ของพระองค์ ได้ทรงสำแดงความหมายของรูปปั้นนั้นไว้อย่างชัดเจนแล้ว และว่าเนื่องด้วยคำอธิบายนี้ บรรดาขุนนางใหญ่แห่งราชอาณาจักรจึงได้รอดพ้นจากความตายอันน่าอดสู; เมื่อหลงลืมทุกสิ่งเสียสิ้น เว้นแต่ความปรารถนาที่จะสถาปนาอำนาจและความเป็นใหญ่สูงสุดของตนเอง กษัตริย์และบรรดาที่ปรึกษาแห่งแผ่นดินจึงได้ตกลงกันว่า ด้วยทุกวิถีทางเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขาจะพยายามยกย่องบาบิโลนให้เป็นมหาอำนาจสูงสุด และสมควรได้รับความจงรักภักดีจากสากลโลก”

“ภาพแทนเชิงสัญลักษณ์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้สำแดงแก่กษัตริย์และประชาชนถึงพระประสงค์ของพระองค์สำหรับประชาชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกนั้น บัดนี้กำลังจะถูกนำมาใช้เพื่อรับใช้การเชิดชูอำนาจของมนุษย์ การตีความของดาเนียลจะถูกปฏิเสธและถูกลืมนั่นเอง ความจริงจะถูกตีความผิดและนำไปใช้อย่างผิดทาง สัญลักษณ์ซึ่งสวรรค์ได้ทรงกำหนดไว้เพื่อคลี่คลายเหตุการณ์สำคัญในอนาคตแก่ความคิดจิตใจของมนุษย์นั้น จะถูกนำมาใช้เพื่อขัดขวางการแพร่ขยายแห่งความรู้ซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้โลกได้รับ ดังนั้น โดยผ่านแผนการที่มนุษย์ผู้ทะเยอทะยานประดิษฐ์ขึ้น ชาตานั้นกำลังแสวงหาที่จะขัดขวางพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเผ่าพันธุ์มนุษย์ ศัตรูของมวลมนุษย์รู้ว่า ความจริงที่ไม่เจือปนด้วยความผิดพลาดนั้นเป็นฤทธานุภาพอันทรงอำนาจในการช่วยให้รอด แต่เมื่อมันถูกนำไปใช้เพื่อยกชูตนเองและส่งเสริมโครงการของมนุษย์ มันก็กลายเป็นอำนาจฝ่ายชั่ว”

“จากคลังทรัพย์อันมั่งคั่งของตน เนบูกัดเนสซาร์ทรงให้สร้างรูปเคารพทองคำขนาดใหญ่ขึ้นรูปหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายกับที่ได้ทรงเห็นในนิมิต เว้นแต่ในประการเดียวคือวัสดุที่ใช้ประกอบสร้างรูปนั้น ชาวเคลเดียซึ่งคุ้นเคยกับภาพแทนอันโอ้อ่าของเทพเจ้านอกศาสนาของตน ก็ยังไม่เคยสร้างสิ่งใดที่นำตระการและสง่างามยิ่งใหญ่มากเท่ารูปปั้นอันเจิดจ้านี้มาก่อน ซึ่งสูงหกสิบศอก และกว้างหกศอก และก็ไม่น่าแปลกเลยว่ ในแผ่นดินซึ่งการนมัสการรูปเคารพแพร่หลายอยู่ทั่วไปนั้น รูปปั้นงดงามและประณีตค่ามิได้บนที่ราบตุรา ซึ่งเป็นตัวแทนสง่าราศีของบาบิโลนและความโอ้อ่าลึกลับกับอำนาจของมัน จะถูกถวายให้เป็นวัตถุแห่งการนมัสการ ดังนั้นจึงได้มีการจัดให้เป็นเช่นนั้น และมีพระราชกฤษฎีกาประกาศออกไปว่า ในวันแห่งพิธีถวายรูปปั้น ทุกคนจะต้องแสดงความจงรักภักดีสูงสุดต่ออำนาจแห่งบาบิโลน โดยการก้มกราบลงต่อหน้ารูปปั้น”
Prophets and Kings, 504, 505.